

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 517/2018
30.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јована Петровића и др, због кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Петровића - адвоката Николе Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.12/17 од 19.10.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-21/18 од 23.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Петровића - адвоката Николе Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.12/17 од 19.10.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-21/18 од 23.01.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.12/17 од 19.10.2017. године, између осталих, окривљени Јован Петровић је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. и 3. КЗ и кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 3. у вези става 2. КЗ, па су му за наведена кривична дела утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. и 3. КЗ казна затвора у трајању од 2 године, а за кривично дело из члана 223. став 3. у вези става 2. КЗ казна затвора у трајању од 3 године и новчана казна у износу од 100.000,00 динара и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 06.11.2016. године па до 19.10.2017. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена у казну затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне за 1 дан казне затвора.

Истом пресудом је одређено да се од окривљеног Јована Петровића одузима имовинска корист у износу од 2.420 евра, као и предмети кривичног дела, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да плати

трошкове кривичног поступка и то на име вештачења МУП-а РС НКТЦ износ од 92.052,00 динара и на име одбране од стране браниоца постављеног по службеној дужности износ од 57.750,00 динара, те да плати судски паушал у износу од 6.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-21/18 од 23.01.2018. године у ставу 1, између осталих, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Јована Петровића - адвоката Милана Ћурчића, те је поводом ове жалбе, а по службеној дужности, преиначена пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.12/17 од 19.10.2017. године, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног Јована Петровића за кривично дело фалсификовање новца из члана 223. став 3. у вези става 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 06.11.2016. године до 19.10.2017. године и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара коју је дужан да плати у року од два месеца, а уколико то не учини суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора. У ставу 2. изреке пресуде, усвајањем жалби браниоца окривљеног Јована Петровића - адвоката Милана Ћурчића и браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Ранђеловића, укинута је пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.12/17 од 19.10.2017. године у односу на окривљене Јована Петровића и АА за по једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. и 4. у вези става 1. и 2. КЗ, те у односу на меру безбедности одузимања предмета и на одузимање имовинске користи од окривљеног Јована Петровића, као и у односу на одлуку о трошковима кривичног поступка, па је предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених пресуда, у делу у којем су исте правноснажне, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Јована Петровића - адвокат Никола Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд сходно члану 492. ЗКП усвоји поднети захтев и донесе одговарајућу пресуду.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно

другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Јована Петровића као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреде одредаба чланова 15. и 16. ЗКП, истицањем да како јавни тужилац није доказао наводе оптужбе, односно како није несумњиво доказано да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, то је суд требало да реши у корист окривљеног и истог ослободи од оптужбе, а истиче се и да суд није непристрасно оценио изведене доказе и није са истом пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеном. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог побијања правноснажних пресуда наводи и повреду одредбе члана 419. ЗКП, интерпретирајући законски текст исте. У захтеву се наводи и да је изрека првостепене пресуде неразумљива везано за постојање намере и претходног договора између два окривљена да се лажни новац стави у оптицај као прави, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Осим тога, у образложењу захтева бранилац окривљеног истиче и да није доказано да је окривљени Јован Петровић извршио кривично дело фалсификовање новца из члана 223. став 3. у вези става 2. КЗ за које је правноснажно оглашен кривим, обзиром да, ни један изведени доказ не указује на постојање намере код окривљеног да прибави лажан новац и да га стави у оптицај као прави, за шта бранилац окривљеног даје сопствену оцену изведених доказа која је другачија од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због повреда одредаба члана 15, члана 16, члана 419. и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Петровића - адвоката Николе Тодоровића оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић